

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 137562/16/O100

Dne: 23. 11. 2016

Sp. Zn.: ČOI 125067/15/2700

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **RoBiN OIL s. r. o.**, se sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno – Dubí, IČ 49823574, podaném proti rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Královéhradeckého a Pardubického ze dne 13. 9. 2016, č. j. ČOI 116221/16/2700, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **30.000,- Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1103962716, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1103962716, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 23. 11. 2015 na čerpací stanici ROBIN OIL 61, Vlčická ul. v Trutnově, prodávala motorovou naftu, která nesplnila požadavek na jakost stanovený ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť tato prodávaná motorová nafta při laboratorním rozboru nevyhověla požadavku normy ČSN EN 590 (2014) v parametru bod vzplanutí P. M. (zjištěno 50,0 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53,0 °C).

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že má za to, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné a zcela nezákonné. Orgán prvního stupně odůvodnil napadené rozhodnutí totožným způsobem, tedy obecným a povšechným, jako rozhodnutí předchozí ze dne 29. 2. 2016. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a to jak z hlediska naplnění odpovědnosti odvolatele za správní delikt tak z hlediska výše uložené pokuty.

Orgán prvního stupně opětovně nevyhodnotil kritéria pro určení výše sankce. Odchyłka zjištěná u jednoho kontrolního vzorku nesvědčí pro závěr, že by odvolatel manipuloval s pohonnými hmotami, a to vědomě k újmě zákazníků. Zjištěná odchyłka nemá přímý vliv na kvalitu kontrolovaného vzorku pohonné hmoty, tato odchyłka není způsobila ovlivnit vlastnosti kontrolovaného vzorku pohonné hmoty tak, aby při užití motorové nafty mohlo dojít ke škodě na majetku zákazníka. Nemohlo dojít ani ke škodě přímé poškozením motoru auta ani ke škodě nepřímé zvýšením spotřeby nebo snížením výkonu motoru ani k negativnímu vlivu na životní prostředí.

Povaha zjištěné odchyłky jednoznačně svědčí o tom, že odchyłka nemohla vzniknout v důsledku jakékoli protiprávní manipulace s pohonnou hmotou poté, co byla pohonná hmota předána distributorem na provozovnu odvolatele. Odvolatel je v tomto ohledu odkázán na ujištění distributora, který zavezl pohonnou hmotu do nádrží na čerpací stanici v Trutnově, že pohonná hmota odpovídá ve všech ukazatelích prováděcímu právnímu předpisu i technické normě.

Odvolatel považuje za iluzorní představu správního orgánu, že odvolatel je jako prodávající v rámci své objektivní odpovědnosti schopen jakkoli kontrolovat soulad všech parametrů dodané pohonné hmoty od distributora poté, kdy distributor při závozu pohonných hmot tuto umístí do podzemní nádrže, ve které se navíc pohonná hmota stejného typu smísí se zůstatkem pohonné hmoty z předcházejících závozů.

Sám správní orgán, který je zřízen výlučně ke kontrolním účelům pro ochranu spotřebitele, není sám o sobě vybaven prostředky pro provedení kontrolního šetření na místě samém a rozboru. I správní orgán je odkázán na odběr vzorku, který je předán specializované laboratoři, která je schopna sdělit výsledek laboratorního zkoumání nejdříve v časové relaci dvou dnů.

Pokud by měla být založena objektivní odpovědnost tak, jak deklaruje orgán prvního stupně, znamenalo by to, že by odvolatel byl při každém závozu pohonných hmot vázán povinnostmi k odběru vzorku a jeho laboratornímu zkoumání, přičemž by za každou laboratorní zkoušku musel hradit náklady v obvyklé výši cca 20.000,- Kč, navíc by musel čekat s prodejem pohonných hmot až do doby, než bude znám výsledek laboratorního zkoumání. Tato námitka není nezákonnou námitkou proti objektivní odpovědnosti, ale každá odchylka od jakostních požadavků nemůže být sama o sobě protiprávním jednáním. Primárně námitka odvolatele směřuje do výroku o vině, odvolatel má za to, že se správního deliktu nedopustil.

Odvolatel nezpochybňuje, že dne 23. 11. 2015 prodával ve své provozovně v Trutnově motorovou naftu, jejíž vzorek byl odebrán a následně byla autorizovaným subjektem zjištěna odchylka v bodu vzplanutí. Odvolatel však namítá, že orgán prvního stupně omezil své dokazování pouze na samotné zjištění skutečnosti, že odebraný vzorek nevyhovoval jakosti v jednom z kritérií, aniž by se zabýval otázkou, jak mohlo k takovému následku dojít. Jedná se o odchylku nepatrnou, ze které neplyne žádné reálné bezpečnostní riziko včetně environmentálního, ani riziko poškození konečného zákazníka z pohledu vlastností tohoto paliva. Předmětná motorová nafta pouze formálně nesplňovala požadavek na svou jakost.

Podle odvolatele jsou naplněny podmínky liberace podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, evidentně se jedná o událost vis maior, odvolatel vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Odvolatel má jediného distributora, a to státní společnost ČEPRO, odvolatel se ve své dlouholeté prodejní praxi striktně vyhýbá odběru pohonných hmot od nekvalitních či neprověřených distributorů.

Zjištěná odchylka nepředstavuje žádné nebezpečí pro technický stav motorů automobilů, objektivně je možné poškození vozidla při bodu vzplanutí nižším než 30,0 °C. Orgán prvního stupně rozhodl ryze formalisticky s tím, že jakákoli zjištěná odchylka od stanovených hodnot parametrů jakosti zakládá porušení právní povinnosti a odpovědnost za správní delikt. Orgán prvního stupně se opětovně nevypořádal s tím, jakým konkrétním způsobem vyhodnotil následky zjištěné odchylky.

Orgán prvního stupně se rovněž zákonným způsobem nezabýval způsobem spáchání správního deliktu. Orgán prvního stupně zcela rezignoval na posouzení otázky způsobu spáchání správního deliktu, když má zjevně za to, že s ohledem na objektivní odpovědnost odvolatele není třeba zkoumat míru zavinění a následek. Intenzita porušení právní povinnosti a zjištěná míra zavinění jsou okolnostmi rozhodnými pro právní závěr, zda zjištěné formální porušení právní povinnosti může mít za následek objektivní odpovědnost za správní delikt. Totéž platí pro posouzení následku zjištěného porušení právní povinnosti, tj. zda vůbec došlo nebo mohlo dojít k poškození spotřebitele, v jakém rozsahu a s jakým hodnotovým následkem.

Odvolatel se neztotožňuje ani s tím, že by výše uložené pokuty byla orgánem prvního stupně řádně odůvodněna. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že v obdobných případech byla uložena obdobná pokuta. Orgán prvního stupně odkázal na rozhodnutí, ze kterých by tak mělo vyplývat, aniž by byly zmíněny okolnosti jednotlivých případů, takový formální odkaz nelze

považovat za objektivní hledisko pro posouzení přiměřenosti uložené sankce. Rozhodnutí, která jsou považována za podklad pro rozhodnutí, musí být jednoznačně identifikovatelná.

Vzhledem k výše uvedenému považuje odvolatel uloženou pokutu za nepřiměřeně vysokou. Odvolatel navrhuje, aby orgán prvního stupně zrušil napadené rozhodnutí podle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), pokud se tak nestane, odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Odvolací orgán nesouhlasí s odvolatelem, že orgán prvního stupně odůvodnil napadené rozhodnutí stejným způsobem jako předchozí rozhodnutí ze dne 29. 2. 2016. Odvolací orgán má za to, že orgán prvního stupně odstranil nedostatky, které mu byly vytknuty odvolacím orgánem, a řádně odůvodnil výši uložené pokuty. Orgán prvního stupně se zabýval všemi kritérii pro určení výše sankce danými ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky, a tato vyhodnotil. Napadené rozhodnutí splňuje veškeré požadavky kladené správním řádem na správní rozhodnutí.

Správní orgán v žádném případě netvrdí, že odvolatel vědomě manipuloval s pohonnými hmotami. V napadeném rozhodnutí je výslovně uvedeno, že správní orgán vycházel z toho, že správní delikt byl spáchán z nedbalosti, kterou správní orgán považuje za charakteristickou pro daný správní delikt, proto k ní nepřihlíží ani ve prospěch ani v neprospěch pachatele. Úmysl, který by byl významnou přitěžující okolností, prokázán nebyl. Správní orgán se vzhledem k tomu, že odpovědnost za daný správní delikt je odpovědností objektivní, nezabýval tím, kdo danou odchylku způsobil. Předmětná odchylka zpravidla vzniká v důsledku provozní nekázně při rozvozu pohonných hmot, jejich stáčení či skladování, značí kontaminaci motorové nafty benzínem. Problematikou objektivní odpovědnosti u správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách se zabýval i Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010-52, ve kterém uvádí: „*Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.*“ Správní orgán není povinen zabývat se otázkou, jak došlo ke vzniku odchylky od stanovených jakostních požadavků.

Co se týče naplnění liberačního důvodu daného ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, odvolací orgán i zde odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33, kde uvedl: „*Prodeji nafty nesplňující*

požadavek na jakost totiž bylo možné zabránit např. její kontrolou před uvedením do prodeje, jak na to poukázaly správní orgány i krajský soud. Neprovádění těchto kontrol stěžovatel zdůvodnil s tím spojenými finančními náklady, které se odrazí v ceně prodáváných pohonných hmot a negativně ovlivní jeho konkurenceschopnost, popř. zvýší cenu prodáváných pohonných hmot pro spotřebitele. Nejvyšší správní soud ovšem musí konstatovat, že náklady spojené s prováděním kontrol pohonných hmot nemohou samy o sobě způsobit, že by provádění kontrol nebylo možné podřadit pod veškeré úsilí, které lze po stěžovateli po právu požadovat, aby předešel prodeji nekvalitních pohonných hmot.“ Odvolatel pouze uvedl, že spoléhá na svého distributora, že mu dodá pohonné hmoty splňující všechny jakostní požadavky, odvolatel dle svých vyjádření sám neprovádí žádné kontrolní rozborů jím prodáváných pohonných hmot. Odebírání pohonných hmot od jediného, nikoli neproověřeného či nekvalitního, distributora, je jistě jedním z kroků, jak eliminovat riziko prodeje nejakostních pohonných hmot, ovšem k naplnění liberačního důvodu nepostačuje. V daném případě se nejednalo o „vis maior“, tedy o událost nepředvídatelnou, neodvratitelnou (např. o živelní pohromu). Odvolatel tedy neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby zabránil porušování právní povinnosti.

Podle ust. § 3 písm. e) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění, Česká obchodní inspekce provádí rozborů nebo zajišťuje provedení rozborů. Rozborů vzorků tedy nemusí provádět sama Česká obchodní inspekce, ale mohou být prováděny třetí osobou. V daném případě bylo posouzení odebraných vzorků pohonných hmot prováděno v akreditované laboratoři SGS Czech Republic s. r. o. Ze skutečnosti, že správní orgán osobně neprovádí rozborů odebraných vzorků pohonných hmot, nelze usuzovat, že by nebylo možné po odvolateli jako prodávajícím požadovat, aby prováděl namátkové odběry a rozborů prodáváných pohonných hmot s cílem ověřit jejich jakost, a vyvarovat se tak prodeji nejakostních pohonných hmot.

Pokud jde o následky daného správního deliktu, správní orgán přihlédl ve prospěch odvolatele k tomu, že byla zjištěna jen malá odchylka od stanoveného minima bodu vzplanutí (zjištěný bod vzplanutí byl o 3 °C nižší), v důsledku této odchylky nemůže bezprostředně dojít k poškození vozidla či k nebezpečí požáru. Zákazník však očekává, že zakoupí pohonnou hmotu v odpovídající jakosti, což se v daném případě nestalo, zákazník byl tedy poškozen již tím, že zakoupil pohonnou hmotu nesplňující stanovenou minimální teplotu bodu vzplanutí. Není tedy možné akceptovat jakékoli odchylky od stanovených jakostních požadavků. Odvolací orgán též poukazuje na to, že daný správní delikt je deliktem ohrožovacím, ke spáchání správního deliktu tak postačuje ohrožení právem chráněného zájmu, k jeho poškození nemusí dojít. Ve prospěch odvolatele bylo rovněž hodnoceno, že motorová nafta nesplňovala jakostní požadavky pouze v jednom parametru a že odebraný vzorek benzínu splňoval všechny požadavky na jeho kvalitu. Dále bylo ve prospěch odvolatele hodnoceno, že se v poslední době nedopustil porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán se zabýval jak kritériem způsobu spáchání správního deliktu tak kritériem jeho následků, jak je popsáno výše a jak vyplývá z napadeného rozhodnutí. K otázce objektivní odpovědnosti a zkoumání míry zavinění a následku se odvolací orgán vyjadřoval již výše. Odvolací orgán má za to, že spáchání správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách bylo prokázáno bez důvodných pochybností, závěry správního orgánu i výše uložené pokuty byly řádně odůvodněny. Orgán prvního stupně taktéž jednoznačně vymezil rozhodnutí v obdobných případech, ze kterých vyplývá, že pokuta uložená odvolateli odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech. Bylo poukázáno na to, kde jsou daná rozhodnutí k dispozici, rozhodnutí byla vymezena datem jejich vydání, číslem jednací, výši

uložené pokuty a zjištěnou odchylkou v kritériu bod vzplanutí u motorové nafty. Odvolací orgán považuje takovou identifikaci za jednoznačnou a dostatečnou.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 30.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

COI0X00T41JY

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE
Inspektorát Královéhradecký a Pardubický
Balbínova 821, 500 03 Hradec Králové

SEČ: **27/0396/16/R.2/M**
Č. j. ČOI 116221/16/2700
Sp. zn. 125067/15/2700

V Hradci Králové dne 13. 9. 2016

R O Z H O D N U T Í

Podle ustanovení § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a na základě ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

ukládám

účastníku řízení, RoBiN OIL s.r.o., sídlem Libušina 172, 272 03 Kladno - Dubí,
IČ 49823574,

I. pokutu ve výši **30 000,- Kč** (slovy: **třicetisícikorunčeských**),

pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, kterého se společnost dopustila tím, že dne 23. 11. 2015 v čerpací stanici ROBIN OIL 61, Vlčická ul. v Trutnově, uvedené společnosti, prodávala motorovou naftu, která nesplnila požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů, neboť tato prodávaná motorová nafta při laboratorním rozboru nevyhověla požadavku normy ČSN EN 590 (2014) v parametru bod vzplanutí P. M. (zjištěno 50,0 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53,0 °C), čímž došlo ke spáchání správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách.

II. povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši **1 000,- Kč** (slovy: **jedentisícikorunčeských**) podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, **č. ú. 3754-829011/0710, VS 1103962716, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).**

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, **č. ú. 19-829011/0710, VS 1103962716, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).**

ODŮVODNĚNÍ

Při kontrole provedené inspektory ČOI (č. sl. průkazů 5055 a 5045) dne 23. 11. 2015 v čerpací stanici pohonných hmot ROBIN OIL 61, Vlčická ul. v Trutnově, společnosti RoBiN OIL s.r.o., Libušina 172, 272 03 Kladno, IČ 49823574, byl zakoupen NATURAL BA 95 v množství 4,0 l a motorová nafta taktéž v množství 4,0 l. Následně byly ze stejných výdejních pistolí odebrány vzorky těchto prodáváných pohonných hmot k laboratornímu přezkoušení jakosti a složení. Jednalo se o vzorek motorového benzínu NATURAL BA 95 (obchodní název Natural 95) v množství 8,8 l (vzorek číslo 370/27/15/V) a vzorek motorové nafty (obchodní název DIESEL) v množství 8,0 l (vzorek číslo 371/27/15/V).

Oba odebrané vzorky pohonných hmot byly podrobeny laboratornímu rozboru v SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, Praha 10, který je akreditovaným inspekčním orgánem typu A pod č. 4015.

Dle inspekční zprávy č. 3548/2015 ze dne 26. 11. 2015 vzorek motorového benzínu vyhověl ve zkoušených ukazatelích limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013).

Z inspekční zprávy č. 3549/2015 ze dne 26. 11. 2015 vyplývá, že zkoušený vzorek motorové nafty nesplnil požadavek na jakost stanovený v ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci. Dle tohoto ustanovení platí, že požadovaná jakost je splněna, odpovídá-li motorová nafta ČSN EN 590 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce. Zkoumaný vzorek motorové nafty nevyhověl v parametru bod vzplanutí P. M., kde byla naměřena teplota 50,0 °C, což nedosahuje stanoveného minima 53,0 °C dle požadavku ČSN EN 590 (2014). Minimální teplota dle přílohy č. 2 vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb. je stanovena nad 55 °C. Tímto došlo k porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, dle kterého lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami. Za zjištěný nedostatek, kterým došlo ke spáchání správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, odpovídá prodávající, tj. RoBiN OIL s.r.o., Libušina 172, 272 03 Kladno.

Dalším šetřením provedeným dne 26. 11. 2015 bylo zjištěno, že nádrž motorové nafty byla od provedeného odběru doplněna. Byl předložen dodací list č. 13087 ze dne 23. 11. 2015, čas 11:56 – 12:14, na dodávku 9 256 l, čímž došlo ke změně složení v nádrži, a proto nebyl na nejakostní pohonnou hmotu vydán zákaz prodeje.

Ve výše uvedené věci bylo dne 29. 2. 2016 vydáno rozhodnutí č. j. 27/0396/16/M. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení ve lhůtě odvolání, o kterém ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl dne 26. 5. 2016 rozhodnutím č. j. ČOI 40312/16/O100/2700/15/16/HI/Št tak, že rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání, a to zejména z důvodu nedostatečného odůvodnění výše uložené pokuty, kdy správní orgán prvního stupně nevyhodnotil kritéria pro určení výše sankce dle ust. § 10 odst. 2 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, tedy závažnost správního deliktu, zejména způsob jeho spáchání a jeho následky.

Správní orgán prvního stupně se věcí znovu zabýval. Před vydáním nového rozhodnutí dal účastníku řízení možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve věci. Ve stanovené lhůtě po výzvě správního orgánu k možnému vyjádření však účastník řízení žádné další vyjádření nezaslal.

Při rozhodování o výši sankce vycházel správní orgán zejména z obsahu úředního záznamu ze dne 23. 11. 2015 a jeho přílohy, z obsahu úředního záznamu ze dne 26. 11. 2015 a z obsahu protokolu o kontrole ze dne 7. 12. 2015 a jeho příloh. Zjištění zde uvedená pak posuzoval ve vztahu k rozsahu protiprávního jednání. Porušení právní povinnosti považuje správní orgán za kontrolou dostatečně prokázané a protokolem o kontrole za dostatečně zdokumentované. Pokuta byla uložena dle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, na jehož základě je orgán dozoru oprávněn uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč.

Správní orgán uvádí, že správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona, tj. pohonné hmoty, které nesplňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Odpovědnost za porušení právní povinnosti dle zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách je zákonodárcem dána jako objektivní, tj. odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění. Stačí tedy, že byla porušena právní povinnost a nastává odpovědnost subjektu za spáchaný správní delikt. Konkrétně pro spáchaní správního deliktu dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách je rozhodující ta skutečnost, že účastník řízení v době kontroly prodával pohonné hmoty nevyhovující předepsané jakosti. Jak správní orgán uvedl, ke spáchaní správního deliktu může dojít i zcela nezaviněně. Za spáchaní správního deliktu by prodávající neodpovídal pouze v případě, že by z jeho strany došlo k naplnění liberačního důvodu konkretizovaného v ust. § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách. Dle tohoto ustanovení platí, že právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Správní orgán k tomuto blíže poznamenává, že o naplnění liberačního důvodu lze uvažovat pouze v případech preventivního jednání osoby (tedy nikoliv jednání ex post, které má pouze napravit již vzniklé důsledky protiprávního jednání), kdy toto jednání musí být zároveň objektivně způsobilé porušení povinnosti zabránit. Naplnění tohoto liberačního důvodu však správní orgán v posuzovaném případě neshledal.

Při rozhodování o výši pokuty přihlížel správní orgán k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchaní a jeho následkům. Způsob spáchaní spočívající v prodeji pohonné hmoty, která nesplňovala požadavek na jakost stanovený prováděcím právním předpisem a českou technickou normou, nebyl správním orgánem hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení, jelikož se jedná o charakteristický způsob spáchaní tohoto správního deliktu. Účastník řízení nebyl prokázán úmysl, správní orgán tak vycházel z toho, že k protiprávnímu jednání došlo z nedbalosti, která je považována za typickou míru zavinění pro daný správní delikt.

Následkem tohoto správního deliktu byly kupující kráceni na zákonném právu obdržet pohonnou hmotu v předepsané jakosti, když při laboratorním rozboru byla v parametru bod vzplanutí P. M. naměřena teplota 50,0 °C. Min. povolená teplota je dle požadavku ČSN EN 590 (2014) stanovena na 53,0 °C. Minimální teplota dle přílohy č. 2 vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb. je stanovena přísněji, a to nad 55 °C. Z uvedeného je patrné, že jakost motorové nafty nebyla prokazatelně splněna. Při určení odchylky zkoumaného parametru správní orgán přihlédl k mezním hodnotám stanoveným ČSN EN 590 (2014), jež jsou pro účastníka řízení příznivější. V tomto případě, kdy tak nebyla předepsaná minimální teplota dodržena o 3 °C, se nejedná o výrazné nedodržení stanovené jakosti, a proto byl tento následek hodnocen ve prospěch účastníka řízení. Nesplnění limitních ukazatelů v parametru bod vzplanutí představuje odchylku od jakostních norem vzniklou v důsledku provozní

nekázně, obvykle při rozvozu paliv nebo při manipulaci a skladování. Snížený bod vzplanutí signalizuje, že může mít nafta sníženou mazivost vzhledem k pravděpodobné přítomnosti benzinových frakcí snižujících viskozitu. Snížený bod vzplanutí představuje snížení požární bezpečnosti při manipulaci s motorovou naftou a zvýšení nebezpečí předčasného a neočekávaného vzplanutí. Je však obtížné stanovit hranici, od které teploty se při standardním způsobu používání požární bezpečnost významně zhoršuje. Potenciální nebezpečí poškození motoru je možno předpokládat při bodu vzplanutí nižším než 30 °C. Zjištěný rozdíl tak nepředstavuje bezprostředně významný vliv na chod vozidla a stav motoru. Na druhou stranu je však zřejmé, že zákazník právem očekává, že mu bude prodána pohonná hmota odpovídající předepsané jakosti. V tomto je však odkázán na solidnost prodávajícího a prakticky není schopen se bránit, neboť nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat. Z tohoto pohledu tak nelze konstatovat, že by se jednalo pouze o rozdíl zanedbatelný. Z hlediska následků správní orgán dále uvádí, že se jedná o správní delikt ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty. Tento správní delikt je dokonán již samotným prodejem pohonné hmoty, která nesplňuje jakostní kritéria.

Ve prospěch účastníka řízení správní orgán vyhodnotil okolnost, že u prodávané motorové nafty byla zjištěna odchylka pouze v jednom ze zkoumaných parametrů, v ostatních parametrech prodávaná motorová nafta předepsaným požadavkům vyhověla. Okolnost, že při provedené kontrole byl odebrán také vzorek motorového benzínu, který vyhověl požadavkům ČSN EN 228 (2013), byla správním orgánem hodnocena mírně ve prospěch účastníka řízení, jelikož značí, že se v případě uvedené čerpací stanice jednalo pouze o nahodilé pochybení. Ve prospěch účastníka řízení vzal správní orgán v úvahu také okolnost, že účastník řízení nebyl v posledních letech před provedením této kontroly za porušení zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách pravomocně sankcionován (viz poslední pokuta za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách ve výši 30 000,- Kč byla uložena rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy, č. j. ČOI 10/1405/12/P/11, ze dne 12. 11. 2012 – toto rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím ústředního inspektorátu České obchodní inspekce č. j. ČOI 151578/12/O100/1000/12/13/Hy/Št ze dne 29. 1. 2013 a nabylo právní moci dne 30. 1. 2013), přičemž v mezidobí od této poslední uložené sankce do doby provedení této kontroly bylo u účastníka řízení provedeno několik desítek kontrol jakosti a složení prodávaných pohonných hmot, všechny bez zjištění.

Po zvážení všech zjištěných okolností přistoupil správní orgán k uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby, kterou považuje za přiměřenou. Při stanovení výše pokuty pak správní orgán vzal v úvahu i text rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikovaném pod č. 560/2005 Sb. NSS, kde se Městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy musí být pro něho nikoli zanedbatelný. Dále pak se odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze zn. 10 Ca 313/2006-53 ze dne 22. 10. 2008, kde je uvedeno, že – „... *Výše postihu nemůže být obecně tak nízká, aby avizovala, že takové protiprávní jednání je ze strany správních orgánů v podstatě tolerováno a že se vyplatí zákonné povinnosti nedodržovat ...*“. Uložená pokuta tak podle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti správního deliktu, způsobu spáchání a rozsahu jeho následků a je v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení, a bude takto dostatečná z hlediska represe i prevence.

Správní orgán se zabýval také tím, zda se uložená pokuta neodchyluje v neprospěch účastníka řízení od pokut ukládaných v obdobných případech. Správní orgán k tomuto odkazuje např. na pravomocné rozhodnutí č. j. 10/0976/15/11 ze dne 4. 11. 2015, kterým byla uložena pokuta ve výši 25 000,- Kč (u motorové nafty zjištěn bod vzplanutí 50,5 °C),

pravomocné rozhodnutí SEČ: 22/1862/15/SŘ/R, č. j. ČOI 133339/15/2200 ze dne 4. 1. 2016, kterým byla uložena pokuta ve výši 45 000,- Kč (u motorové nafty zjištěn bod vzplanutí 48,5 °C). Rozhodnutí jsou dostupná na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva. Pokuta uložená v tomto případě se tak neodchyluje v neprospěch účastníka řízení pokut ukládaných v obdobných případech.

Účastník řízení je dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, povinen nahradit náklady řízení paušální částkou, jelikož řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Výše paušální částky nákladů řízení v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí 1 000,- Kč.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě 15 dnů a nebudou-li peněžitá pokuta nebo paušální částka nákladů řízení zaplacený do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným úřadem.

Ing. František Švihlík
ředitel České obchodní inspekce
inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického
se sídlem v Hradci Králové